

BOLIGSOSIAL HANDLINGSPLAN

Eigersund kommune
2009-2012

Innhold

Innledning og bakgrunn for planen.....	3
Sentrale føringer med betydning for boligbygging i Eigersund kommune	5
Eigersund kommune og boligsosiale utfordringer	9
Prosedyrer for tildeling av kommunal bolig i Eigersund kommune	9
Boligbehov for personer med utviklingshemming	11
Boligbehov for personer innen barnevernstjenesten	12
Boligbehov for personer innen psykisk helsevern.....	13
Boligbehov for sosialt vanskeligstilte personer	14
Boligbehov for flyktninger	17
Personaloppfølging i kommunale boliger for vanskeligstilte	18
Boligbehov for eldre	20

Innledning og bakgrunn for planen

Litt om bakgrunnen for planen

For en del tid tilbake ble det igangsatt et arbeid med å lage en boligpolitisk handlingsplan for Eigersund kommune. Dette arbeidet ble ikke fullført av flere årsaker. Blant annet fordi det i en periode har vært knapt med ressurser til å utarbeide og skrive denne type planer. Det er til enhver tid betydelige lovbaserte plankrav som må ivaretas i en kommune og siden boligsosial handlingsplan ikke er en lovfestet oppgave for kommunene, ble denne planen nedprioritert.

Pr. 2008 sies det at ca. halvparten av landets kommuner har laget en boligsosial handlingsplan.

Men etter hvert som forholdene på boligmarkedet har endret seg ganske vesentlig de siste årene, så har behovet for en boligsosial handlingsplan og i vår kommunen blitt stadig tydeligere. Stadig flere personer fra ulike brukergrupper melder sine behov for kommunale boliger og helt i det siste har det blitt spesielt krevende å kunne imøtekomme etterspørselen. Men bostedsløshet er ikke ensbetydende med rusmisbruk.

I tillegg merker Eigersund kommune at fylkesmannen i Rogaland stadig etterspør den boligsosiale handlingsplanen i ulike sammenhenger. Også fra politisk side har det blitt uttrykt et klart ønske om at en slik plan ble utarbeidet.

Nærmere om planprosessen

Hovedarbeidet med den boligsosiale handlingsplanen har pågått i perioden januar til september 2008. Boligsosialt planarbeid omfatter mange ulike aspekter og det ble oppnevnt en bredt sammensatt plangruppe for å kunne ivareta disse hensynene på en best mulig måte.

Plangruppen har også blitt utvidet i sluttfasen både for å ivareta disse hensynene og fordi enkelte personer har gått ut av/inn i nye stillinger.

Plangruppen har hatt tre hovedsamlinger og følgende personer har deltatt i plangruppens arbeid:

Kontorleder NAV	Egil Tengs
Leder rusomsorgsprosjektet	Marit Tingbø Ludvigsen
Leder barnevernstjenesten	Tove Ørslund
Miljøterapeut psykisk helsevern	Anders Gjerdset
Leder tiltaksteamet	Sissel Hovland
Soneleder	Svein Ole Larssen
Soneleder	Inger M. Rake
Soneleder	Lise Ravneberg
Soneleder	Solveig Strømstad
Plansjef	Dag Kjetil Tonheim
Førstekonsulent	Jan Petter Leidland

I sluttfasen av planarbeidet ble gruppen styrket med følgende personer:

Leder psykisk helsevern:	Rolf Skåra
Senterleder/ny leder av tiltaksteamet:	Margrete Askvik Håland

Sentrale forutsetninger i planarbeidet

Utarbeidelse av boligsosiale handlingsplaner er et omfattende arbeid som gjennomgående krever store ressurser. Mange boligsosiale handlingsplaner har endt opp som meget omfattende plandokumenter på mellom 50 og 100 sider. Gjerne etter et større prosjekt arbeid med ekstern hjelp. Blant annet fordi en har valgt å gå meget detaljert til verks når det gjelder de individuelle registreringene av personer som en vurderer har boligsosiale behov.

Denne type ressursbruk har vi ikke hatt anledning til å bruke i Eigersund kommune og vi har derfor valgt å utarbeide ut planen basert på følgende forutsetninger.

1. Kortfattet og konkret plan

Vi har ønsket å lage en så kort, konkret og lesbar plan som mulig. Som tidligere nevnt så blir gjerne slike planer alt for omfattende og vi har derfor tilstrebet en øvre grense på 20 sider. Erfaringene tilsier jo at

dess kortere og mer konkret planen er, dess mer hensiktsmessig er den i forhold til praktisk nytteverdi.

2. Prioriterte brukergrupper

I den foreliggende planen har fokuset vært rettet mot en del utvalgte brukergrupper med distinkte behov i forhold til bolig. En har valgt å prioritere de med størst behov i denne planen.

Dette gjelder følgende brukere:

- Rusmisbrukere
- Sosial vanskeligstilte
- Andre med behov for midlertidig husvære
- Personer med tjenester av psykisk helsevern
- Personer med tilbud innen barnevernstjenesten
- Personer med utviklingshemming og autismespekteret
- Flyktninger
- Eldre jfr. ”Strategiplan for utbygging av pleie og omsorgsboliger”

For personer med boligbehov innen helse- og omsorg viser plangruppen i hovedsak til ”Strategiplan for utbygging av pleie og omsorgsboliger” for Eigersund kommune som er vedtatt av kommunestyret. Det er lagt inn en kort oppsummering av denne planen i boligsosial handlingsplan for å ivareta helheten.

Om kartleggingsarbeidet

Målet med den boligsosiale handlingsplanen for prosjektgruppen har vært å finne frem til de personene som har størst behov for kommunal bolig og å kunne gjennomføre tiltak som vil føre til at disse kan få tilfredsstillende boligforhold så snart som mulig.

Under kartleggingen har vi tatt utgangspunkt i de personene som allerede er registrert med et boligbehov i den enkelte enhet i kommunen. Registreringsarbeidet er i all hovedsak basert på aktuelle opplysninger fra første halvår 2008.

Til de konkrete registreringene har vi benyttet oss av et kartleggings skjema med veileder som ble utarbeidet av Husbanken for noen år tilbake. Det har den fordelen at det er enkelt å fylle ut og enkelt å bruke i etterkant. Etter hvert er det blitt utarbeidet et elektronisk registreringsverktøy. Dette kan kjøpes som en egen programvare og vil bli aktuelt å ta i bruk for Eigersund kommune når den boligsosiale handlingsplanen skal revideres for neste planperiode.

Det er mange sensitive opplysninger forbundet med en kartlegging av denne karakter. Vi har derfor ønsket å være spesielt varsomme med de aktuelle persondataene som innhentes. I størst mulig grad har vi lagt opp til at de aktuelle personopplysningene knyttet til kartleggingen forblir på det enkelte tjenestested der registreringene blir utført og hvor kjennskapet til den enkelte bruker er best.

Sentrale føringer med betydning for boligbygging i Eigersund kommune

Hovedmål for norsk boligpolitikk fra statlig hold er at alle skal kunne disponere en god bolig i et godt bomiljø. Noen har færre ressurser enn majoriteten av befolkningen, og vil trenge hjelp til å etablere seg i boligmarkedet. (St.meld.nr.23)

Delmål:

- God boligdekning og et godt fungerende bolig- og byggemarked.
- God boligfordeling.
- Gode boliger, god byggkvalitet og godt bomiljø.
- Botrygghet.
- En funksjonell og rettferdig organisering av eie- og leieforhold.

Norsk boligmodell går ut på at flest mulig skal eie egen bolig. For å nå dette målet er Husbanken et viktig instrument for sentrale myndigheter. Eigersund kommune bør nytte støtte- og låneordningene i husbanken som et strategisk virkemiddel for å løse de boligsosiale utfordringene.

En har bl.a. følgende sentrale føringer når det gjelder boligutvikling for særlige grupper:

- Regjeringen har videre som et hovedmål å øke antall boliger for personer med nedsatt funksjonsevne. Det vil si at boligtilbudet må økes for personer med psykiske lidelser, fysisk funksjonshemming, utviklingshemming og eldre.
- Unge førstegangsetablerende er en gruppe som sentrale myndigheter har spesielt fokus på. Denne gruppen mangler ofte nødvendig egenkapital i tillegg til å ha lav inntekt som igjen slår negativt ut på det ordinære lånemarkedet.
- For de sosialt og økonomisk vanskeligstilte har kommunen et klart ansvar for å bidra med boliger.
- Bostedsløse er en gruppe sentrale myndigheter har satset sterkt på.
- Flyktninger vil ha behov for bolig ved etablering og ansvaret hviler på kommunen.

Finansierings- og støtteordninger

Kommunen har tilgjengelig Husbankens ordninger som er følgende:

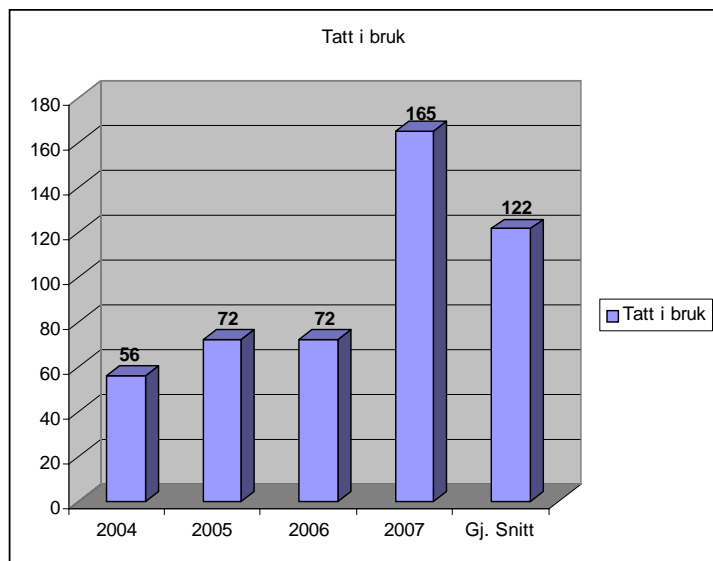
- **Oppføringslån** gis av Husbanken til nybygging av boliger.
- **Startlån** gis vanskeligstilte husstander som funksjonshemmede, flyktninger og unge førstegangsetablerere. Primært ytes det toplån etter at annen bank har gitt grunnfinansiering innen 60-80 % av kjøpe/oppføringskostnader.
- **Etableringstilskudd** er sterkt behovsprøvd og husbanken avgjør disse sakene.
- **Tilskudd for tilpasning av bolig** gis til tilpasning av bolig for funksjonshemmede og en total kostnad på inntil kr 100.000.
- **Bostøtte** er behovsprøvd og gjelder normalt for husstander med enten barn under 18 år eller eldre over 65 år. Videre kan personer som er trygdede eller som lever av sosial bistand søke.

Boligbygging i Eigersund kommune

Kommunen har ansvaret for arealplanlegging, tilrettelegging for utbygging og fornyelse. Kommunen har også ansvaret for å medvirke til å skaffe boliger for personer som ikke selv klarer å ivareta sine interesser på boligmarkedet. Herunder kommer også boliger med særlig tilpassing til dem som trenger det på grunn av alder og funksjonshemming eller annet.

Kommunens boligbyggeprogram legger til grunn en utbygging på mellom 75-90 boenheter pr. år. Kommunen har lange tradisjoner på bruk av selvbyggerkonseptet i sin boligbygging. Utbygging av boliger skjer både i kommunal og i privat regi.

2007 er et unntaksår da det ble ferdigstilt svært mange leiligheter dette året. Et vanlig gjennomsnitt vil ligge på om lag 70 boenheter pr. år.

Krav til høyere tetthet og behovet for andre boformer og størrelser gjør at en betydelig del av boligproduksjonen vil måtte skje med andre utbyggingsformer i de kommende år. Aktuelle utbyggingsformer vil være rekkehus/ konsentrert småhus-bebyggelse samt leiligheter organisert som borettslag eller selveier. Borettslagene eies av beboerne og utgjør således egne juridiske enheter. Andelseierne velger selv sine styrer som driver borettslaget, assistert av et boligbyggelag i nødvendig grad.

Utbygging av selveierboliger vil skje i privat regi.

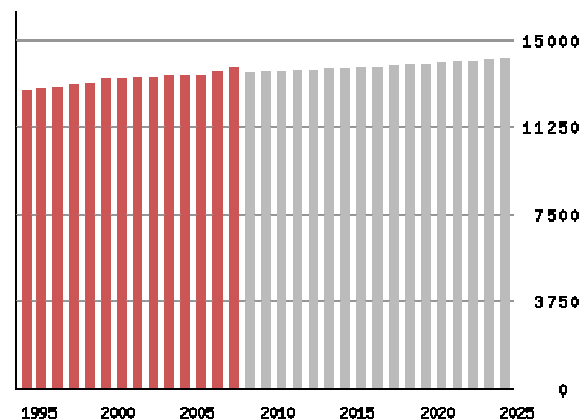
Kommunen må til enhver tid sørge for at forhold som skolekapasitet og infrastruktur er vurdert og ivaretatt når de enkelte utbyggings-områdene vedtas.

I gjeldende kommuneplan er hovedutbyggingsområdene knyttet til Rundevoll-Hestnes og Leidland samt nye boliger på Grøne Bråden. I forbindelse med Rundevoll-Hestnes er det mulighet for å kunne etablere boenheter til boligsosiale formål. Det er bl.a. lagt inn krav om livsløpsstandard på en gitt andel av nye boenheter i områder med konsentrert utbygging. Videre er det stilt krav om universell utforming og en har tatt høyde for at det kan utvikles gode kollektivløsninger i områdene.

Befolkningsutvikling

Eigersund kommune hadde pr. 01.01.08 et samlet innbyggertall på

13778 som var en økning på 184 personer fra året før.

Veksten har ligget mellom 0,5-1,4% pr. år og en anser at en vekst mellom 0,5-1% vil være naturlig å legge til grunn for

planperioden. Om lag 75% av befolkningen bor i tettbebygde strøk, hovedsakelig i Eigersund by, noe som gjør dette til en bykommune. Samtidig ser en at det skjer en intern sentralisering i kommunen, der det kan virke som om folk flytter fra distriktene og inn i til byen.

Dersom befolkningen skal øke i Eigersund, anslår en at det må bygges over 35-40 boliger pr. år i kommunen.

Tyngdepunktet i befolkningen er i ferd med å forflytte seg ved at en får en kraftig økning i alderen 67+, en nedgang i alderen 6-15 år og stabilt i aldersgruppen 0-5 år. Andelen 16-66 år vil først øke for så å vise en synkende tendens mot slutten av planperioden. Utfordringen blir å få flere unge i etableringsfasen til å bosette seg i, eller la være å flytte fra kommunen. Dette betyr at det må fokuseres på å utvikle en sammenhengende tiltakskjede som ivaretar arbeidsplasser, boliger, rekreasjonsområder, fritidstilbud, barnehageplasser m.m. Kort sagt "det gode liv" i Eigersund kommune.

Boliger eid eller disponert av Eigersund kommune

Eigersund kommune har en betydelig boligmasse fordelt på ulike typer boliger. Totalt eier eller disponerer kommunen 283 boliger og dette inkluderer bo- og servicesenter, boliger for brukere med spesielle behov, noen som benyttes av flyktninger m.m.

I forbindelse med slutføringen av planen har det skjedd en del viktige ting som har positiv virkning for å øke antall tilgjengelige boliger for personer som har behov for kommunale boliger. Dette gjelder:

- Kommunen har kjøpt 6 leiligheter på Skrivarsfjellet av Rogaland Fylkeskommune.
- Kommunen har ervervet 6 leiligheter i Eigerøyveien 33.
- Kommunestyret har endret tidligere vedtak slik at en nå skal benytte Nygaten til flyktninger.

Det vurderes en som meget positivt og vil være et viktig bidrag for å løse en del av de utfordringene som Eigersund kommune har på dette tiltaksområdet.

En vurderer at Eigersund kommune har hatt og har en aktiv boligpolitikk og med de tiltakene som skisseres i denne planen vil dette styrkes og videreføres.

Mål og programområder

Mål:	Programområde	Tiltak
<ul style="list-style-type: none"> Bidra til tilstrekkelig boligproduksjon slik at flest mulig kommer inn i boligmarkedet. Bidra til at boligbyggingen tilpasses boligbehovet . Legge til rette for å ha en variert boligsammensetning og integrering av ulike brukergrupper i boligområdene Bidra til at boliger er tilgjengelig for alle 	Personer med utviklingshemming Personer innen barneverntjenesten Personer innen psykisk helsevern Sosial vanskeligstilte personer Flyktninger Personaloppfølging	<ol style="list-style-type: none"> Revidere boligbyggingsprogrammet Finne løsninger på flyktingenes boligbehov gjennom en kombinasjon av kommunale boliger og utstrakt bruk av det private markedet. Aktiv bruk av utbyggingsavtaler. Informasjon og veiledning Tilrettelegging for universell utforming Aktiv bruk av Husbankens ordninger – særlig startlån for svakstilte personer.
<ul style="list-style-type: none"> Sørge for at den kommunalt eide boligmassen er stor og variert nok til å gi et dekkende tilbud til innbyggere som grunnet lav inntekt eller av andre årsaker ikke klarer å skaffe seg bolig på det private eie- og leiemarked. 	Personer med utviklingshemming Personer innen barneverntjenesten Personer innen psykisk helsevern Sosial vanskeligstilte personer Flyktninger Personaloppfølging	<ol style="list-style-type: none"> Bygge en samlokalisert enhet med 4 enheter for unge personer med autismerelaterte diagnoser. Analysere og planlegge fremtidige kommunale boligtilbud også utover planperioden 2009 – 2012 Balansere overgangen mellom eldre vertskommunebeboere som primært trenger et godt omsorgstilbud og unge utviklingshemmede som skal etablere seg for første gang. Ta i bruk enkelte av de leilighetene på Skrivarsfjellet for unge. Ettervern betinger at bomiljøet ikke er preget av annen rusomsorg. Bruken av leilighetene i Eigerøyveien 33 videreføres. Utvide tilgangen på hybler og små leiligheter for å dekke midlertidig husvære. Øke innsatsen på å rehabilitering av kommunale utleieboliger Etablere minimum 2 boenheter i ordinære boligområder for unge som trenger ettervern etter barnevernslovgivningen.
<ul style="list-style-type: none"> Legge til rette for at de som ikke klarer seg selv i egen bolig får tilstrekkelig hjelp til å mestre dagliglivet og bli boende i egen bolig. 	Personer med utviklingshemming Personer innen barneverntjenesten Personer innen psykisk helsevern Sosial vanskeligstilte personer Flyktninger Personaloppfølging	<ol style="list-style-type: none"> Styrke det kommunale tiltaksteamets rolle som koordinerende organ for tildeling av boliger. Gjennom kjøp eller nybygg etablerer et bokollektiv for personer med hjerneskade og personer med psykiske lidelser. Etablere flere tilgjengelige leiligheter for psykisk helsevern slik at overgangsboligene kan benyttes til det formål de egentlig er tiltenkt til. Sikre regelmessig oppfølging i alle boliger innen dette tiltaksområdet. Utrede etablering av "sentralt boligkontor" i kommunen. Utrede felles ambulerende miljøarbeidertjeneste.

Eigersund kommune og boligsosiale utfordringer

I tillegg til at kommunale boliger er mer etterspurte enn noen gang, er det også en del andre faktorer som har bidratt til at det private boligmarkedet er så presset i Eigersund for tiden. Blant annet er vi nå inne i en meget intensiv periode på Kværner med et spesielt høyt antall innleide arbeidstakere. Dette har presset leiemarkedet spesielt hardt. I tillegg har Eigersund kommune etablert ca. 130 flyktninger de siste årene og dette har naturlig nok påvirket situasjonen både i forhold til kommunale boliger og i forhold til det private markedet. Det er og et faktum at en del utleiere som tidligere er blitt benyttet av den kommunale sosialtjenesten, ikke lenger ønsker å inngå leieavtaler angående personer med den bakgrunn vi her snakker om. Alt dette bidrar til at de boligsosiale utfordringene for tiden er spesielt krevende.

Avslutningsvis i denne innledende delen av planen vil vi kortfattet oppsummere litt av det arbeidet som Eigersund kommune allerede utfører i forbindelse med de ulike boligsosiale utfordringene. Det har, som nevnt ovenfor, blitt langt mer krevende de aller siste årene å kunne imøtekomme behovene for kommunale boliger. Vi merker at det er stadig flere personer som etterspør kommunale boliger. Blant annet fra personer som ikke har tydelige diagnoser men som helt tydelig sliter med å mestre sin livssituasjon. Blant annet innebærer dette en lite utviklet boevne. Disse personene kommer på toppen av de mer tradisjonelle brukergruppene som vanligvis får tilbud i kommunale boliger.

For å forsøke å utnytte de kommunale boligene best mulig har det gjennom mange år blitt laget en årlig boligrapport som gir en fullverdig oversikt over hvordan de kommunale boligene blir benyttet. Denne rapporten utgjør et viktig grunnlag for det løpende samarbeidet mellom miljøavdelingen og sosial-, helse- og omsorgstjenestene. I den siste tiden har også NAV blitt en viktig aktør. Arbeidsgruppen som utarbeider rapporten har det siste året blitt styrket ved at leder for NAV, tiltaksteamets leder og en soneleder har blitt faste medlemmer. Rapporten forelegges også de politiske råd og utvalg på fast basis.

De siste årene har en i tillegg videreutviklet tiltaksteamets rutiner slik at vi sikrer at den enkelte behovstrengende blir grundig vurdert når boliger blir ledige. Alt i alt opplever vi derfor at Eigersund kommune har maktet å finne akseptable løsninger i de fleste tilfeller for aktuelle boligsøkere. Men samtidig må det understrekes at når det gjelder midlertidig husvære og mer permanente boligløsninger for en del av brukerne i NAV sosialtjenesten, så har vi ikke hatt et tilstrekkelig antall boligheter til disposisjon.

Videre arbeid med boligsosiale utfordringer i kommunen

Prosjektgruppen vil understreke at når vi nå får en boligsosial handlingsplan for Eigersund kommune, så er det viktig å se på denne milepælen bare som en start for det videre arbeidet. Som det fremgår av denne planen vil det for eksempel bli store utfordringer allerede i neste planperiode med å bosette et betydelig antall med unge funksjonshemmede.

Det er derfor spesielt viktig for kommunen å se nøye på hvordan vi best kan organisere dette arbeidet i årene fremover. Fra psykisk helsetjeneste er det for eksempel kommet et konkret innspill med forslag om å etablere et eget boligkontor i kommunen for å koordinere innsatsen.

Uansett fremtidig ordning vet vi at Husbanken har som en av sine fremste målsettinger å legge til rette for at vanskeligstilte på boligmarkedet skal kunne få sin egen bolig. Husbankens primære målsetting på dette tiltaksområdet er intet mindre enn å forebygge og avskaffe bostedsløshet. Derfor må en av de mest prioriterte oppgavene være å se på hvordan Eigersund kommune kan utnytte Husbankens ulike virkemidler på en best mulig måte i arbeidet med å skaffe bolig for alle.

Prosedyrer for tildeling av kommunal bolig i Eigersund kommune

De fleste kommunale boliger i Eigersund kommune blir tildelt gjennom det såkalte tiltaksteamet i levekårsavdelingen. Tiltaksteamet møtes hver uke og er sammensatt av:

- Levekårssjef
- Helsefaglig ansvarlig
- Senterleder Lagård bo- og servicesenter (fungerer som leder/sekretær for tiltaksteamet)
- En soneleder (representerer "utetjenestene" i tiltaksteamet.
- Tilsynslege

Tiltaksteamet har faste rutiner som følges i forhold til tildeling av boliger. Disse er nedfelt i egne retningslinjer. Hovedprosedyren er at når en leilighet blir ledig så melder den berørte enhetsleder dette inn til tiltaksteamet. Deretter formidler tiltaksteamet denne informasjonen ut til alle aktuelle driftsenheter. De som har brukere som er aktuelle for den ledige leiligheter sender så inn en søknad med begrunnelse. Tiltaksteamet tildeler så leiligheten etter en helhetlig vurdering. For tiden tildeler tiltaksteamet følgende type boliger:

1. "Trygdeboliger"(Boliger beregnet på eldre utenom institusjon. Betjent av hjemmesykepleien)
2. Serviceboliger i bo- og servicesentrene
3. Sykehjemsplasser og plasser i bokollektivene på bo- og servicesentrene.
4. Korttidsopphold på Lagård, Kjerjanaset og Lundeåne(avlasting)
5. Rehabiliteringsopphold på 2 Vest Lagård.
6. Boliger for personer med utviklingshemming
7. Leiligheter i bokollektivet på Damsgård (psykisk helsevern)
8. 6 "overgangsboliger" på Lagård.

NAV

Etter en del uklarhet innledningsvis har NAV det samme ansvaret som det tidligere sosialkontoret når det gjelder boligtildeling for personer med rusproblemer og lignende Dette innebærer blant annet at sosialtjenesten er ansvarlig for å finne midlertidig husvære for dem som ikke klarer det selv. Kfr. Lov om sosiale tjenester §§ 4-5. Dette innebærer da også at NAV har tildelingsansvaret for de aktuelle boligene. Et gitt antall kommunale boliger er avsatt til sosialtjenestens disposisjon.

NAV har i den forbindelse bygget videre på et tidligere etablert samarbeid med bygg- og eiendomssjefen/miljøavdelingen i Eigersund kommune. Dette for å få best mulig hjelp i å skaffe tilveie aktuelle boliger både akutt og for mer langvarige formål. I størst mulig grad er det et par personer på NAV som koordinerer boligbehovene til denne type brukere og prioriterer dem med størst behov. Det tilstrebes at det er disse medarbeiderne som forholder seg til miljøavdelingen. I noen tilfeller blir det aktuelt å samarbeide med tiltaksteamet om tildeling av boliger for sosialtjenestens brukere. Dette gjelder imidlertid ikke for akutte tildelinger. For tiden er dette spesielt aktuelt for de tidligere trygdeleilighetene på Helleland.

Psykisk helsetjeneste

Tildeler leiligheter blant de 6 "overgangsboligene" på Lagård.

Rusomsorgsprosjektet

Tildeler boenhetene som er på Maigården og i Sølvhagen

Barnevernstjenesten

Har tradisjonelt funnet leiligheter selv gjennom det private markedet.

Boligbehov for personer med utviklingshemming

Status sommeren 2008

Eigersund kommune har til sammen ca. 120 personer med utviklingshemming, herunder personer med autisme eller autismerelaterte tilstander, bosatt i ulike typer kommunale boliger. I dette tallet er også medregnet de beboerne som har sin bolig i serviceleiligheter og i sykehjemsenheter på Lagård bo- og servicesenter.

Eigersund kommune har lenge hatt spesielt omfattende utfordringer når det gjelder bolig og andre tiltak for personer med utviklingshemming. Dette skyldes både at egenrekrutteringen i kommunen er uforholdsmessig høy og det skyldes at Eigersund kommune i begynnelsen på nittitallet tok i mot i overkant av 90 beboere fra den tidligere institusjonen på Bakkebø. Dette var beboere som ikke opprinnelig hadde sitt opphav i Eigersund kommune. De hadde imidlertid opparbeidet tilhørighet etter mange tiårs opphold på Bakkebø. Disse beboerne omtales vanligvis som vertskommunebeboere. I dag har vi 59 gjenlevende vertskommunebeboere i kommunen og gjennomsnittsalderen er nå 60 år. 23 av disse er 65 år eller eldre.

Kommunen har nå 20 års erfaring med å etablere personer med utviklingshemming i kommunale boliger. Siden 1989 har Eigersund kommune bosatt mer enn 40 opprinnelig hjemmeboende utviklingshemmede i kommunale boliger. 23 av disse siden 1998. Så langt har Eigersund kommune greid å tilby bolig for de aller fleste i denne brukergruppen uten lang ventetid. I mange andre kommuner må en vente mange år på en akseptabel boligløsning.

Det vil bli meget utfordrende å opprettholde denne positive situasjonen i årene fremover. Ikke minst fordi kommunen har mange barn og unge som vil trenge bolig i den neste 10 års perioden. Eksempelvis har Eigersund kommune nå hele 35 barn og unge med en autismerelatert diagnose som er født i 1990 eller senere. Flertallet av disse er født i

1997 og seinere. De fleste av disse vil etter hvert få behov en kommunal bolig.

Oppsummering av kartleggingen

Av de personene som er registrert i samarbeid med sonene er det nå totalt 8 personer med beregnet boligbehov i den kommende 4 års perioden. Av de som er registrert som boligsøkere er det en av familiene som er konkret i sitt ønske om at det etableres et nytt samlokalisert tilbud for sin sønn blant 2-3 andre med autismerelaterte diagnoser.

I tillegg har vi 2-3 personer som har eldre foreldre. Disse har så langt ikke ønsket å gå i noen aktiv dialog med Eigersund kommune angående fremtidig boligløsning. Dermed kan bli aktuelt med akuttløsninger for disse dersom noe skulle skje hjemme.

I tillegg nevner vi at Eigersund kommune siden påske har lyktes i å etablere 4 unge utviklingshemmede i nye og gode boligtilbud.

Aktuelle tiltak

1. Bygge en samlokalisert enhet med 4 enheter for unge personer med autismerelaterte diagnose.
2. Balansere overgangen mellom eldre vertskommunebeboere som primært trenger et godt omsorgstilbud og ungdommer som skal etablere seg for første gang.
3. Det er i den sammenheng nødvendig å analysere og planlegge fremtidige kommunale boligtilbud også utover planperioden 2009 – 2012. Spesielt med sikte på den nye generasjonen med barn og unge med autisme som nå vokser opp.

Boligbehov for personer innen barnevernstjenesten

Status sommeren 2008

Den kommunale barnevernstjenesten har i liten grad hatt behov for å benytte seg kommunale boliger. Ut over plasseringer i fosterhjem og barnevernsinstitusjoner har barnevernstjenestens behov vanligvis vært knyttet til å skaffe hybler eller små leiligheter i forbindelse med ettervern for personer i alderen 18 -23 år. I den senere tiden har imidlertid barnevernstjenesten merket at det er blitt langt vanskeligere å finne tilfredsstillende boligløsninger for denne gruppen ungdommer på det private boligmarkedet.

I tillegg har Eigersund kommune, spesielt det siste året, merket seg at den statlige barnevernsetaten, BUF-etat, fører en langt mer "hardhendt" utskrivningspolitikk i forhold til hjemkommunene enn det som har vært vanlig tidligere. Dette gjelder spesielt når den berørte ungdommen når 18 år. Eigersund kommune har derfor sommeren 2008 måttet etablere boligtiltak i to tilfeller under rammebetingelser som ikke har vært tilfredsstillende.

Oppsummering av kartlegging

Den kartleggingen som er gjennomført sommeren 2008 viser at den kommunale barnevernstjenesten har til sammen 17 personer som de har et spesielt fokus på i forhold til fremtidig boligløsning. I forhold til planperioden 2009 – 2012 er imidlertid de fleste av disse enda så unge at de ikke blir aktuelle for kommunal bolig i denne omgangen. Og siden vi her snakker om personer med et reelt utviklingspotensiale så håper barnevernstjenesten at mange av disse etter hvert vil kunne greie seg uten å få kommunal bolig.

Kartleggingen viser at det nå er fire ungdommer som har behov for en hensiktsmessig boligløsning i perioden frem til november 2009. Disse fire ungdommene trenger en hybel eller en liten leilighet når de avslutter en periode med rusbehandling. Dette gjelder altså ettervern. Barnevernstjenesten ønsker seg først og fremst boligenheter med et individuelt preg og prøver å unngå mer kollektive løsninger for akkurat disse ungdommene.

I tillegg til disse er det registrert en person med omfattende hjelpebehov. Det er imidlertid enda uavklart om Eigersund kommune vil få omsorgsansvaret for denne personen.

Aktuelle tiltak

1. Etablere et tettere samarbeid med det kommunale tiltaksteamet for å finne egnede boligenheter.
2. Vurdere å ta i bruk enkelte eller alle leilighetene på Skrivarsfjellet til unge med sammensatte vansker, uten rusproblematikk. Men ettervern vil betinge at bomiljøet ikke er preget av annen rusomsorg.
3. Eigersund kommune vil arbeide for å kunne gi et tilbud om 1-2 kommunale hybler/mindre leiligheter for ungdommer under barnevernstjenesten med behov for ettervernstilbud.

Boligbehov for personer innen psykisk helsevern

Status sommeren 2008

Psykisk helsevern disponerer i dag 8 bokollektivleiligheter på Damsgård. I dette botiltaket er det fast personale på ca. 3 årsverk. De 6 overgangsboligene på Lagård tildeles nå av tiltaksteamet. Disse leilighetene var opprinnelig tenkt som en mellomstasjon for personer som hadde et institusjonsopphold bak seg og som trengte en botreningsperiode for å forberede seg til et liv tilbake i det ordinære samfunnet. I de siste årene har det utviklet seg en tendens til at den enkelte beboer blir boende her i uforholdsmessig lang tid. I noen tilfeller har boligene også blitt brukt til å gi husvære til personer utenfor den egentlige målgruppen i mangelen på alternative kommunale boliger. Noe som har skapt en del uheldige situasjoner i dette bomiljøet. Psykisk helsevern er opptatt av at en så snart som mulig kan få disse boenhetene til å fungere etter den opprinnelige intensjonen. I så fall må andre boligtilbud skaffes til veie.

Oppsummering av kartleggingen

Innledningsvis nevner vi at psykisk helsevern og NAV- sosialtjenesten har samarbeidet under kartleggingen slik at dobbelregistreringer blir unngått..

På kort sikt, det vil si så tidlig som mulig i planperioden 2009 – 2012, så viser kartleggingen at det er to personer mellom 20 og 30 som har behov for kommunal bolig. I tillegg har psykisk helsevern oversikt over et større antall med unge personer som kan bli aktuelle for kommunal bolig i neste planperiode.

Fra psykisk helsevern har en de siste par årene arbeidet med planer om å få etablert et bokollektiv for en del personer med redusert boevne og manglende evne til å klare seg i det daglige. Dette er gjennomgående personer med hjerneskade og personer med til dels ganske alvorlige psykiske funksjonshemninger. I all hovedsak bor disse nå bor hjemme hos sine familier.

I tillegg til de 4-5 basispersoner som er aktuelle for et slikt tiltak på kort sikt, er det også registrert 4-6 elever i ungdomsskolealder som om få år vil komme til å få samme type behov for kommunal bolig med personaloppfølging.

Aktuelle tiltak

1. Gjennom kjøp eller nybygg etablerere et bokollektiv for personer med hjerneskade og personer med psykiske lidelser.
2. Etablere flere tilgjengelige leiligheter for psykisk helsevern slik at overgangsboligene kan benyttes til det formål de egentlig er tiltenkt til.

Boligbehov for sosialt vanskeligstilte personer

Oppsummering av status sommeren 2008

Innledningsvis kan det være greit å minne om at det tidligere sosialkontoret i Eigersund kommune i 2007 ble integrert i NAV. Imidlertid er dette fremdeles en kommunal tjeneste som utfører kommunale tjenester i henhold til eksisterende lovbestemmelser.

Når det gjelder boligsosiale tiltak er det gjerne i forhold til brukerne innen den kommunale sosialtjenesten at en kommune står overfor de største utfordringene. Dette har sammenheng med mange forhold. Blant annet har disse brukerne gjennomgående en meget dårlig økonomi, de er ustabile i det daglige, de har lav boevne, de har ofte et rusproblem og ikke så få sliter med en kombinasjon av rusproblemer og psykiske problemer. Også Eigersund kommune har i mange år slitt med å få til gode løsninger med hensyn til bolig for denne brukergruppen. Etter kommentarer fra fylkesmannen i Rogaland etter et tilsyn for flere år siden, besluttet Eigersund kommune seg for å opprette et eget rusomsorgsprosjekt for å bedre bo- og livssituasjonen for denne brukergruppen. Et viktig resultat av dette arbeidet ser vi nå tidlig på høsten 2008 der to boenheter på Slettebø, med til sammen 8 leiligheter, blir tatt i bruk. Foreløpig har prosjektet 3.6 årsverk til disposisjon. Behovet for personalressurser til dette prosjektet vurderes imidlertid som vesentlig høyere. Rusomsorgsprosjektet har allerede i dag tilsyn/oppfølging med brukere som bor andre steder enn i de to boligene på Slettebø. Også et betydelig antall andre brukere med lav fungering bomessig har behov for denne type oppfølging. En del av disse er uten tydelig diagnose og har lett for å falle utenom de etablerte tjenestene. Det er ikke minst i den forbindelse at personalbehovet synliggjøres.

I mange år har Eigersund kommune leid 6 leiligheter i Eigerøyveien 33. Disse leilighetene har gjennomgående blitt benyttet til personer som har hatt store vanskeligheter med å tilpasse seg andre boligtilbud. I forbindelse med etableringen av det kommunale rusomsorgsprosjektet har ansatte i prosjektet, delvis i samarbeid med NAV, mer systematisk enn før begynt å følge opp disse brukerne. Innenfor den kommunale

rusomsorgen er dette et tilbud som det er viktig å beholde da det ikke finnes reelle alternativer på kort sikt. Eigersund kommune er i dialog med eier angående fremtidig leieforhold.

I tillegg til disse boenhetene disponerer NAV en del kommunale boliger. Til sammen dreier dette seg om 11 leiligheter. Dette er altså enheter som NAV tildeler ved ledighet. Noen av disse leilighetene benyttes av personer med rusproblemer. Enkelte av boligene er utsatte i forhold til naboforhold og vil nå bli benyttet til andre formål etter at de berørte brukerne har fått et nytt botilbud. Disse leilighetene som omdisponeres er ikke regnet med i tallene overfor.

Ved ytterligere utnyttelse av boligmassen i Slettebø / Egebakken / Lagård området må kommunen ta hensyn til at dette vil føre til en betydelig konsentrasjon innenfor et avgrenset område av mennesker som har ulike tilleggsbehov. Det er derfor av særlig betydning at de enkelte boligene / brukerne får en personaloppfølging som også ivaretar hensynet til de allerede etablerte beboerne i området. Det skal ikke bare kjennes trygt å bo i et slikt område for de "opprinnelige" beboerne, men det er også ønskelig at disse skal kunne være en resurs i forhold til våre brukere, og da er det viktig at de kommunale tiltakene sikres gjennom en tilfredsstillende bemanningsordning.

Et annet krevende innsatsområde gjelder å kunne tilby et tilstrekkelig antall midlertidige boliger for personer som står uten bolig. De siste par årene har det blitt vesentlig vanskeligere å finne løsninger på dette. I de siste årene har Eigersund kommune dermed begynt å ta i bruk "trygdeleilighetene" på Folhammeren til boliger for denne brukergruppen. Antallet har økt betydelig bare de siste 18 månedene. Ikke minst grunnet mangel på alternativer. Det har sammenheng med blant annet et meget stramt utleiemarked, at flere tidligere utleieryttere ikke lenger vil ta i mot personer med denne type problemer og at etterspørselen etter kommunale boliger har blitt stadig større. Å skaffe alternative løsninger på for eksempel hospitser, hoteller eller lignende er uhyre kostbart. All tilgjengelig informasjon tyder på at det er langt mer ressurseffektivt å kunne imøtekomme behovet gjennom kommunale boliger.

Alle kommuner har klare forpliktelser til å skaffe midlertidig husvære til alle som måtte ha behov for midlertidig husvære. Lov om sosiale tjenester sier følgende om dette i § 4-5: *"sosialtjenesten er forpliktet til å finne midlertidig husvære for dem som ikke klarer seg selv."*

Særlig om aldergruppen fra 18 til 25 år

En ser det som svært viktig at kommunen har en bevisst satsning i forhold til å løse utfordringene med tanke på bolig for de yngste aldersgruppene med boligbehov - en tenker da på aldergruppen fra 18 til 25 år. Dette er i svært mange tilfeller mennesker med sammensatte vansker, rusproblemer eller diagnoser i autismspekteret. Med et godt boligtilbud og styrket oppfølgingstilbud i en tidlig fase for disse unge menneskene, er det mulig å bremse eller stoppe en negativ utvikling for så vel enkeltmenneskene og familiene som rammes, som for kommunen som tjenesteyter. Dette krever en helhetlig tenkning om så vel treningsboliger med sterk personalfaktor i en tidlig fase av habilitering/ rehabilitering, som billige selveierboliger som ungdommene kan flytte til når man er klar for neste fase.

For ungdom der rusmisbruk har vært eller fortsatt er en av utfordringene vil individuelle, framfor kollektive boligløsninger best sikre en ramme rundt oppfølgingen som bidrar til rusfrihet. Dette da bruk av kollektive boligløsninger (herunder flere hybler i samme bolig) for denne gruppen vil kunne bidra til at rusmisbruket opprettholdes grunnet miljøet som skapes. For ungdom uten rusproblematikk og med mer sammensatte vansker, herunder eventuelt diagnose innenfor autisme spekteret, vil kollektive boligløsninger kunne ha en positiv effekt i form av mulighet for bedre tilpasset personaloppfølging og andre unge i samme situasjon å spille på sosialt.

Gevinsten gjennom en slik bevisst satsning på tidlig intervensjon med styrket tjenestetilbud for denne aldersgruppen, vil være samfunnsøkonomisk riktig både på mikro-, meso og makronivå. En bidrar til at mennesker kan bli selvstendige og skape et liv i uavhengighet, og at de kan bli bidragsytere fremfor en økonomisk belastning for samfunnet rundt seg

Oppsummering av kartleggingen

Innledningsvis bør det understrekes at det praktisk talt ikke har vært noen overlapping mellom registreringene til psykisk helsevern og registreringene hos NAV. Tjenestene har samarbeidet for å sikre at slik overlapping ikke skjer.

For NAV vil antallet med store boligbehov variere til enhver tid. Men over tid har erfaringene vært at antallet gjerne ligger et sted på mellom 10 og 15 personer. Dette er gjennomgående personer som preges av en sosial- og/eller rusbasert dysfunksjon. Pr. juni i år var det samlet registrert 15 personer med et klart boligbehov.

I hovedsak er personene mellom 18-30 år med et tyngdepunkt mellom 18-22 år. Det er en overvekt av menn i de som trenger bolig men også 3 kvinner er registrert. I all hovedsak er de registrerte personene fra Eigersund kommune.

Registreringene avdekker et tydelig behov for et variert spekter av boliger i form av boliger for akutt plassering, gjennomgangsboliger og permanente boliger. Det er viktig for Eigersund kommune å tenke på mange ulike alternativer for å finne akseptable løsninger på disse utfordringene. For eksempel kan en i akuttsammenheng ofte greie seg med helt små boligheter. For eksempel på hybelstørrelse. Bygging av små, mobile enheter er en løsning som andre kommuner har tatt i bruk.

Men det viktigste er at NAV vil kunne ha tilgang på et tilstrekkelig antall boenheter til å dekke behovet og at disse enhetene er varierte slik at de kan dekke boligbehovet for personer med forskjellig behov. Det fremkommer og tydelig at disse personene har og vil ha et tydelig behov for regelmessig personaloppfølging for å kunne fungere på en rimelig bra måte.

Litt om LAR

LAR er et individuelt behandlingstilbud som med bruk av Metadon eller Sututex/Subuxone skal hjelpe pasientene til å oppnå rusfrihet, bedre

livskvalitet og yrkesmessig og sosial rehabilitering. Tilbudet er basert på et samarbeid mellom pasient, sosialkurator/konsulent, fastlege og det aktuelle helseforetaket.

For denne type brukere er den enkelte kommunene forpliktet til å skaffe en hensiktsmessig bolig. Det er her avgjørende med individuelle boligløsninger og de må ikke ende opp i kollektive løsninger med andre rusmisbrukere.

Aktuelle tiltak

1. Vurdere å ta i bruk enkelte av de leilighetene som Eigersund kommune eier på Skrivarsfjellet til brukere med rusproblem dersom det ikke skal brukes til unge med sammensatte vansker, uten rusproblematikk.
2. Videreføre bruken av leilighetene i Eigerøyveien 33.
3. Utvide tilgangen på hybler og små leiligheter for å dekke midlertidig husvære gjennom leie og kjøp.
4. Sikre regelmessig oppfølging i alle boliger innen dette tiltaksområdet.
5. Bruke Husbankens virkemidler fullt ut for å få dette til.
6. Refinansiering av boliggjeld.
7. Utbedring og tilpasning av boliger.

Boligbehov for flyktninger

Status sommeren 2008

I perioden fra 2003 og frem til juni 2008 har Eigersund kommune tatt i mot og bosatt 132 flyktninger. I all hovedsak har en funnet boliger til disse på det private markedet. Men 19 flyktninger bor for tiden i kommunale boliger. I alt benyttes det 6 kommunale boenheter til dette formålet.

For perioden 2007-09 er det lagt opp til at inntil 60 flyktninger (inklusive familiegjenforeninger) vil etablere seg i kommunen. Fra 1. januar 2007 til juni 2008 har kommunen bosatt 38 personer. Det gjenstår da å etablere inntil 22 flyktninger innen utgangen av 2009. Utfordringene vil dermed fortsatt være betydelige innen dette tiltaksområdet.

Også i forhold til kommunale boligenheter.

Oppsummering av kartleggingen

Kartleggingen viser at det store flertallet av flyktninger har fått gode eller i det minste akseptable boliger i kommunen. Pr. sommeren 2008 er det kun to unge menn som har helt utilfredsstillende boligløsninger.

Aktuelle tiltak

1. Ut fra nåværende status ser det ut som om det er mulig å finne løsninger på de nåværende flyktingenes boligbehov gjennom en kombinasjon av kommunale boliger og utstrakt bruk av det private markedet.
2. Men vi vet at flere flyktninger er på vei til etablering i Eigersund kommune. Spørsmålet er da om markedet på kort sikt er i stand til å tilføre et nødvendig antall leiligheter. Eller om det vil bli behov for særlige tiltak.

3. Ta i bruk Husbankens Startlån i langt sterkere grad enn i dag når flyktninger velger å kjøpe egne boliger. På denne måten får en frigjort en del boliger som kan brukes til "nye" flyktninger.

Personaloppfølging i kommunale boliger for vanskeligstilte

Gjennom kartleggingsarbeidet av brukere med behov for kommunale boliger og drøftingene i plangruppen for boligsosial handlingsplan, har et stadig tilbakevendende tema vært nødvendigheten av å sette inn faste personalressurser tilknyttet

disse boligene. Innen pleie- og omsorgstjenestene og i boliger for personer med utviklingshemming har dette lenge vært etablert praksis.

Slik har det ikke vært i boliger for sosialt vanskeligstilte personer og personer med rusproblemer som har hatt sine tjenester knyttet til den kommunale sosialtjenesten. Fokuset her har i stor grad vært rettet mot å skaffe de berørte personer tak over hodet. Disse har så i for stor grad blitt overlatt til seg selv i det daglige. Noe mange ikke har mestret, da enkelte mangler en rimelig grad av boevne. Det vil si at de mestrer ikke å organisere seg selv i det daglige og greier ikke å holde oversikt over og gjennomføre faste oppgavene som kreves for å kunne bo under rimelig tilfredsstillende forhold.

Inntrykket som sosialtjenesten har fra de senere årene, er at mange av de personene som dette gjelder blir stadig svakere når det gjelder boevne. De trenger rett og slett bistand på fast basis fra en miljøtjeneste for å kunne ha muligheter til å opprettholde en rimelig ordnet tilværelse. Ellers ser vi litt ofte at det ender med et sammenbrudd for den enkeltes tilværelse under det som ofte er uverdige forhold.

Tilstrekkelig personellinnsats vil dermed gi både en effektiv ressursutnyttelse og bidra til at den enkelte etter hvert skal kunne ha en mest mulig stabil og forutsigbar bosituasjon.

Målet for de fleste som omfattes av boligtiltak fra NAV må jo være at brukerne skal kunne bli og deretter holde seg rusfrie, at de skal kunne rehabiliteres tilbake til en tilværelse preget av rimelig livskvalitet. Hvis vi tar dette som et utgangspunkt vil det bli nødvendige å styrke oppfølgingsarbeidet overfor denne brukergruppen i vesentlig grad i de nærmeste årene.

Som et eksempel på dette kan en nevne at enkelte kommuner setter som en betingelse for tildeling av kommunal bolig at den enkelte bruker er villig til å ta i mot slik personalhjelp.

Et viktig perspektiv i denne sammenhengen er jo og forholdet til omgivelsene og ikke minst naboene. Ulike erfaringer tyder på at når denne type boliger følges opp regelmessig av en personaltjeneste, så fører det til større grad av trygghet hos naboer og det blir lettere å etablere en grei dialog.

Ved ytterligere utnyttelse av boligmassen i Slettebø / Egebakken / Lagård området må kommunen ta hensyn til at dette vil føre til en betydelig konsentrasjon innenfor et avgrenset område av mennesker som har ulike tilleggsbehov. Det er derfor av særlig betydning at de enkelte boligene / brukerne får en personaloppfølging som også ivaretar hensynet til de som allerede bor i området. Det skal være trygt å bo i et slikt område for naboene, og det er også ønskelig at nærmiljøet skal kunne være en ressurs i forhold til våre brukere, Det er derfor viktig at de kommunale tiltakene sikres gjennom en tilfredsstillende bemanningsordning.

Når det gjelder oppfølging av rusmisbrukere er det en fast prosedyre at en går to personer på besøk til den enkelte. Det er derfor viktig at en bygger opp en tjeneste som er mest mulig fleksibel og mobil slik at en kan få benytte de avsatte personalressursene på en best mulig måte i forhold til flest mulig boliger. Det vil også bli nødvendig å se grundig på hvordan ulike enheter i det kommunale hjelpeapparatet kan samarbeide på den beste måten for å bidra til å løse de oppgavene som her er beskrevet.

Enkelte brukere innen blant annet psykisk helsevern har behov for en tilsynsfunksjon på døgnbasis. Pr. i dag har vi ikke en slik tjeneste. En mulighet som må vurderes er om det kan la seg gjøre å nyttiggjøre seg av det nye interkommunale bofellesskapet som snart etableres på Slettebø, i en slik sammenheng.

Aktuelle tiltak

1. Utrede mulighetene for å etablere en egen "tverretattlig" miljøarbeidertjeneste som har base i bofellesskapene og som ambulerer rundt til de ulike leilighetene for å bistå brukerne med botreningsfunksjoner og som kan utøve generelt tilsyn. (felles ambulerende miljøterapijeneste)
2. Utrede muligheten for å etablere et kommunalt "Sentralt boligkontor" for å imøtekommet en vesentlig del av dagens og fremtidens boligbehov for spesielle grupper herunder utnytte Husbankens ordninger fullt ut.

Boligbehov for eldre (Strategiplan for omsorgstjenestene 2009 – 2030)

Strategiplanen for omsorgstjenestene omhandler Eigersund kommunes behov for renovering og nybygging av kommunale sykehjemsplasser/omsorgsboliger i perioden 2010 til 2030 med primært vektlegging for perioden 2010 til 2015.

Strategiplanen konsentrerer seg altså primært om befolkningsgruppen fra 67 år og eldre. Videre inneholder planen en vurdering av demensomsorgen i Eigersund kommune med forslag til forbedringer samt styrking av styringsredskaper for administrative og politiske beslutninger.

Planen er samkjørt med "Boligsosial handlingsplan – Eigersund kommune 2009-2012" som primært beskriver boligbehovet til personer som er avhengige av bistand fra det offentlige hjelpeapparatet for å kunne få en hensiktsmessig boligløsning. I foreliggende plan tar vi for oversiktens skyld med en kortfattet oppsummering av de viktigste anbefalingene i strategiplanen for omsorgstjenestene.

Oppsummering av anbefalingene i strategiplan for omsorgstjenestene:

Nybygging av 36 boenheter

Det anbefales nybygg av 36 boenheter med heldøgnspleie. 36 nye boenheter vil dekke behovet i første planperiode (2010-2015). Boenhetene tilrettelegges slik at de også er tilpasset for personer med

demens. I forbindelse med bygging etableres fellesarealer med henblikk på diverse aktiviteter for beboere. Det foreslås at det primært bygges på areal ved Lagård med henblikk på å utnytte aktiviteten ved Dalane Distriktsmedisinske Senter. Det foreslås byggestart fra 2012 av.

Renovering og ombygning av avdeling 2 vest - Lagård.

I forbindelse med nybygging (åpning/overgang) renoveres og ombygges nåværende avdeling 2 vest med henblikk på etablering av en moderne kommunal korttidsenhet med 15 plasser mot i dag 22 plasser.

Nybygging av kommunal rehabiliteringsenhet (fysio- og ergoterapi).

Det foreslås å bygge en ny kommunal rehabiliteringsenhet på omkring 500 m² beliggende innenfor Lagård komplekset.

Avsetning av kommunale arealer til videre utbygging i perioden 2015- 2030.

- For perioden 2015-2020 avsettes areal til 10 nye boenheter.
- For perioden 2020-2025 avsettes areal til 30 nye boenheter.
- For perioden 2025-2030 avsettes areal til 60 nye boenheter.

Ovennevnte arealer planlegges utenfor Lagård komplekset. Behov for omfang av utbygging av boenheter etter 2015 vurderes fortløpende ut fra befolkningsutvikling, samfunnsutvikling og behov.

Etablering av "Kommunal faggruppe for demensomsorg".

Det opprettes en "Kommunal faggruppe for demensomsorg" bestående av spesialsykepleier (demensomsorg), ergoterapeut og lege. Hovedoppgaven er årlig kartlegging av antall personer med demens.

Etablering av "Kommunal faggruppe for IPLOS-rapportering"

Det etableres en "Kommunal faggruppe for IPLOS-registrering" bestående av fagkonsulent og to soneledere/senterledere. Hovedoppgaven er å sikre systematisk rapportering av belastningsnivået på heldøgnsstilbudet.

